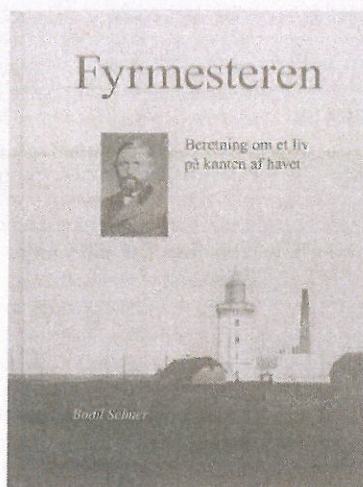

Boganmeldelse

Fyrmesteren

Bodil Selmer
Fyrmesteren
Fiskeri- og Søfartsmuseets Forlag
255 sider, ill.
Pris 229 kr.
ISBN 978-87-90982-54-6

Af Holger Hansen

Bodil Selmer, der er antropolog ved Århus Universitet, har skrevet en bog om sin oldefar, der levede et liv på kanten af havet, som hun udtrykker det. Undertegnede mener dog, at det rigtige udtryk meget vel kunne være på kanten af livet.

Christian Heering, (1843-1905) som oldefaderen hed, var møllersøn fra Fyn, og vandet, der drev møllen, var hans første kontakt med det, der skulle blive hans levebrød.

Men samtidig var hans onkel den Heering, der fabrikerede den berømte Heering Kirsebærlikør og også var skibsreder for en håndfuld skibe. Dette betød, at vejen var udstukket for den unge Christian. Han skulle til søs, og helst i onklens skibe. Det kom han også, og han endte sin sejltid som skibsfører.

Fyrmester

Det der kom til at præge

hans liv var dog stillingen som fyrmester på Bovbjerg og senere Hanstholm fyr. Det var en ganske prestigefyldt stilling, eller det gjorde Chr. Heering den i hvert fald til. Han havde blot et problem. Han manglede tilsyneladende selvtillid, eller også havde han ikke evnen til at begå sig rent politisk i fyrvæsenets intriger. Han var en flittig skribent i både privat og tjenstlig sammenhæng, og samtidig var han fuld af nytænkning, som sandelig ikke altid faldt i god jord hos embedsmændene i de københavnske kontorer – tværtimod.

Han måtte ofte sende ydmygende beklagelser over sine udfarende ytringer, og det var ofte ytringer eller initiativer, som i dag forekommer både indlysende og indenfor ytringsfrihedens rammer. Men ledelsen i København kunne ikke acceptere ideer ovre fra det mørke Jylland. Management by fear er åbenbart ikke en ny opfindelse.

Heering sluttede sine dage på Jyske Asyl, som i

dag hedder Psykiatrisk Hospital i Risskov. Ydmygelsen var fuldendt.

Hvorfor noter?

Bogen er en velskrevet skildring af et liv på og ved vandet. Det er helt tydeligt, at forfatteren er vant til at udtrykke sig på skrift, for der er et flow i sproget, som man kan blive helt misundelig over.

Men det får samtidig undertegnede til at blive en smule irriteret. Der er vist ingen tvivl om, at Bodil Selmer har skrevet bogen af lyst for at fortælle os lægfolk om sin forfader og hans skæbne, og ikke som en antropologisk afhandling eller Ph.d., men alligevel er bogen udstyret med et omfattende noteapparat, som i hvert fald for undertegnede virker forstyrrende for læsningen.

De første 50 sider blev der pligtskyldigt bladret om ved hver eneste notehenvielse, og læsningen fik ingen ende. Men så stak tvivlen sit hæslige ansigt frem: Er det ikke underordnet for læsningen, om en kilde stod i Thisted Avis den 29/2 eller 28/6 1891? Og derefter blev kilderne ikke benyttet, hvilket bogen i høj grad nød godt af. Nu kunne jeg pludselig koncentrere mig om de beskrevne mennesker og ikke om kilderne. Det er sikkert ukorrekt i forskerkredse, men det må man som læser leve med.

Bortset fra dette sure opstød kan bogen imidlertid anbefales på det bedste til enhver med interesse i personhistorie, vestkyst- og fyrihistorie og masser af andre historiske områder.

